

verne i fremtiden vil presse deres lærere til, at man ikke går ind på det område.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan forstå, at jeg har udtrykt mig meget uklart. Det er naturligvis sådan i den nye bekendtgørelse, at der vil være mål for, hvad eleverne skal kunne inden for de forskellige områder – det være sig nabosprogforståelse, det være sig romantikken eller andre perioder inden for den danske litteraturhistorie. Det vil også være sådan i fremtiden, at eksamensopgivelserne er hele det læste stof.

Som tidligere nævnt skal alle elever som led i undervisningen læse både svenske og norske tekster på originalsproget, og det vil sige, at der også i eksamensopgivelser og på eksamensbordet vil være spørgsmål, som retter sig mod de svenske og norske tekster, som er læst. Det er min oplevelse, at både gymnasieelever og deres lærere er ambitiøse på egne vegne og på det faglige stofs vegne, og at de gerne vil være gode til det, de kommer op til eksamen i. Derfor vil de også være gode til at håndtere det eventuelt ene eller de to spørgsmål, der måtte være inden for den nordiske sprogforståelse.

Jeg finder, at hr. Frank Dahlgaards spørgsmål er en undervurdering af den optagethed, der er blandt elever og lærere af denne undervisning.

Frank Dahlgaard (KF):

Ja tak.

Jo, det kan godt være, at jeg undervurderer. Jeg er ikke så sikker på det. Jeg har været uddannelsespolitisk ordfører og har fået nogle chok over det danske undervisningssystem.

Når jeg tager denne her sag op også som medlem af Nordisk Råd, så er det jo, fordi jeg ude fra landet og fra gymnasielærere, hos hvem denne ændring af bekendtgørelsen har været ude til høring, har fået signaler ind om at være opmærksom på, hvad der er ved at ske. I virkeligheden verden, siger de til mig, er det eksamenskravene, der i høj grad er bestemmende for indsatsen på det pågældende område, og når man nu giver en større frihed på det her område, så man ikke i samme omfang risikerer at komme op i en norsk eller svensk tekst, ja, så vil indsatsen på det område blive forringet, og det er da en udvikling i den forkerte retning.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan kun sige, at jeg ikke deler Det Konservative Folkepartis forhenværende ordfører på det uddannelsespolitiske område, hr. Frank Dahlgaards, bekymring på dette felt.

Jeg er ganske enig i, at det er langt stykke hen ad vejen er eksamensspørgsmålene, der er styrende for indsatsen, og af samme grund vil det jo netop også i fremtiden være sådan, at der vil optræde spørgsmål inden for det svenske og det norske sprogområde.

Jeg vil tro, at ambitionen om at mestre også dette, hvis der kun er et enkelt spørgsmål, vil være den samme, som hvis der f.eks. er tre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1112

8) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvilke initiativer påtænker ministeren for at styrke dansk ungdoms kendskab til de øvrige skandinaviske landes sprog, historie, geografi og kultur?«

Frank Dahlgaard (KF):

Ja tak. Det er vist almindelig kendt, og ministeren har også netop bekræftet det i besvarelsen af det forrige spørgsmål, at tendensen og udviklingen i retning af i hvert fald at forstå hinanden de skandinaviske lande imellem er på retur, at kendskabet til hinandens sprog, geografi og kultur i det hele taget er på retur, og derfor er det nærliggende at spørge ministeren om, hvilke initiativer man eventuelt ville tage for at modvirke denne uheldige udvikling.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er glad for at kunne gøre rede for de initiativer, som der er på området. Der er nemlig ganske mange, primært i Nordisk Ministerråds regi. Der er også planer om fortsatte initiativer. I det samlede virke lægger man meget stor vægt på mobilitetsprogrammer, da de findes at være meget motiverende, det, at man rent faktisk møder broderfolkene og deres sprog og deres kultur. Det er meget motiverende for selv at tilegne sig en sprogforståelse og en kulturforståelse.